

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr.19.355 van 27 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 30 juli 2008 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Irakese nationaliteit te zijn.

Op 13 september 2006 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 5 november 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing houdende de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing van 5 november 2007 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 8 mei 2008 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij arrest nr. 11.020.

Op 11 juli 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 30 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

(...)

Overwegende dat de betrokkene op 13/09/2006 een eerste asielaanvraag indiende die op 08/05/2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 11/07/2008 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een lidkaart voorlegt van de 'vereniging voor huisvesting voor officiers en leden van de binnenlandse veiligheidsdienst'. Overwegende dat dit document niet als een nieuw element kan beschouwd worden daar betrokkene verklaart dat hij het steeds in zijn bezit had en daar hij dus voldoende mogelijkheden had om het voor te leggen tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat het CGVS in haar beslissing dd 29/11/2007 van oordeel was dat betrokkene op basis van artikel 1, F (a) van het Verdrag van Genève uitgesloten werd van de vluchtelingenstatus en uitgesloten werd van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 08/05/2008 de beslissing van het CGVS bevestigde. Overwegende dat het document dat betrokkene nu voorlegt niet van die aard is dat ze de beslissing inzake zijn vorige asielaanvraag kan weerleggen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de eerste asielaanvraag inderdaad werd afgewezen op basis van artikel 1 F (a) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna verkort geciteerd de Vluchtelingenconventie) waardoor hij uitgesloten wordt van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de verweerder van oordeel is dat verzoeker zich uit vrije wil heeft aangesloten bij de al-Amn al Am en bijgevolg bewust heeft deelgenomen, of medeverantwoordelijk is aan misdrijven tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998, dat tot op heden geen enkel strafrechtelijk of enig ander onderzoek gevoerd is naar de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd omtrent zijn activiteiten bij de Al-Amn Al Am, dat hij sinds de val van het regime van Saddam Hoessein nooit verdacht, vervolgd of in verdenking gesteld geweest is van dergelijke misdaden, dat noch hijzelf, noch andere Irakezen van zijn rang binnen de Baath-partij ooit juridisch vervolgd zijn geweest voor dergelijke misdaden. Verzoeker verwijst voorts naar 'The application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees'. Hij vervolgt dat ten onrechte aan verzoeker geen subsidiaire bescherming wordt geboden daar hij afkomstig is uit Basra, dat op heden er nog een oorlog aan de gang is in Irak, dat noch de

Irakese overheid, noch de internationale machten die aanwezig zijn, in staat zijn om de veiligheid van de burgers te garanderen. Verzoeker verwijst ook naar een recente publicatie van het UNHCR en opnieuw naar 'The application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees'. Hij vervolgt dat de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 zoals omgezet in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stelt dat van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te dat wanneer hij naar zijn land van herkomst (...)terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2(...), recht heeft op subsidiaire bescherming, dat punt 2 van voormeld artikel uitdrukkelijk verwijst naar *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst en/of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*. Verzoeker stelt verder nog dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent dat in Zuid-Irak de situatie uitermate onveilig is om mensen aldaar terug te sturen.

Verzoeker kan niet worden gevolgd met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu betreft de bestreden maatregel een beslissing houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid van de gemachtigde van de minister beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In

beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Uit voormelde bepaling volgt dat de verweerder enkel diende na te gaan of de elementen die verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft aangebracht nieuw zijn.

Uit de bespreking van het middel blijkt dat de kritiek van verzoeker volledig gericht is tegen de beslissingen genomen in de eerste asielprocedure van verzoeker, namelijk de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 5 november 2007 en het arrest nr. 11.020 van 8 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In wezen vraagt verzoeker aan de Raad om een nieuwe beoordeling aangaande de subsidiaire bescherming. Zoals hierboven reeds werd vermeld, is de bestreden beslissing genomen in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet op grond dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voor heeft gebracht die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de asielprocedure waarin hij ze naar voor had kunnen brengen, zodat de kritiek niet gericht is tegen de onderhavige bestreden beslissing en aldus niet dienstig kan aangevoerd worden. Het komt niet aan de Raad toe om zich opnieuw uit te spreken over de al dan niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker in het kader van de onderhavige annulatieprocedure.

Noch in zijn verzoekschrift noch in zijn repliekmemoirie toont verzoeker aan welke de door hem aangebrachte nieuwe elementen zijn en op welke wijze deze elementen nieuw zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat er in casu elementen zijn die nieuw zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en waarmee de verweerder geen rekening heeft gehouden. De bestreden beslissing steunt aldus op ter zake dienende, deugdelijk afdoende en pertinente motieven zodat de materiële motiveringsplicht geenszins geschonden is.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoeker toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de minister niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Minstens valt de kritiek samen met de kritiek die geuit werd bij de schending van de materiële motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.